

A múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék

Tisztelt Megjelentek, Kedves Osztálytársaim!
Hosszú szünet után 2001-ben álltunk itt régi iskolánk előtt, Palov tanár úr emléktáblájánál, szívós kitartás eredményeként is mindössze 13-an. 2004-ben volt 50 éve, hogy elhagytuk alma materünket, 17-en jubiláltunk személyesen, s többen csak gondolatban ünnepeltek velünk. A 2006. év aktualitását az adta, hogy általában 70 évesek lettünk, annak örülhetünk 14-en, hogy még el tudtunk jönni kedves iskolavárosunkba. S mi lehet ennek a 2008-as találkozóznak a vezérmotívuma? Adódik, ha az emléktáblát figyelmesen megnézzük. 10 éve hagyott itt bennünket és

orosztanárként zártunk szívünkbe! Emlékezzünk a kiváló, szigorúnak tűnő Fodor József történelem-tanárunkra, a drága Szakács Gyuri bácsira, akitől a pedagógia, lélektani ismereteket sajátítottuk el! Neki és a gyakorlóiskola tanítóinak köszönhetjük, hogy az általuk közvetített pedagógiai ismeretekkel, érzékkel tudtuk eredményesen nevelni, tanítani tanulóinkat, hogy sikeres pályát mondhatunk magunkénak. Hogy a zene, a képzőművészet, a sport későbbi életünkben is szerepet kapott, Markó Lenke néni Kunosné Margit néni és a nemrég elhunyt Cs.Pataj Mihály festőművész tanár úrnak köszön-

kedves családját Palov tanár úr, biológiatanárunk, utolsó tanévben osztályfőnökünk. Kezdjük a megemlékezést az iránta érzett tiszteletünk, megbecsülésünk és szeretetünk kifejezésével!

Már 2001-ben felvettem, hogy az lenne igazságos, ha a múzeum az ő nevével emlékeztetné az utókort az alapítóra. Mi láttuk a kezdeteket, a lelkesedést, az elszántságot, a későbbi küzdelmekről csak hallottunk. De ismerve a tanár úr kitartását, céltudatosságát, nagy munkabírását, nem volt kétséges, hogy célját megvalósítja. A tanár úr igazgatója lett a múzeumnak, amelyet Tessedik Sámuelről neveztek el, mint annyi más intézményt Szarvason. Úgy gondoljuk, hogy a tanár úr halálának 10. évfordulója alkalom arra, hogy kezdeményezzük a névváltozást. A múzeum viselje annak a nevé, aki kidolgozta, munkájával létre hozta, majd igazgatta, aki nem hagyta, hogy veszendőbe menjenek a régi tárgyi emlékek, aki a szükséges támogatások hiányában is tovább vitte az ügyet, aki tudta, hogy Szarvas városa nem lehet meg múzeum nélkül, akinek a múzeum az élte volt. Mintha neki is szólt volna Karinthy Kosztolányinak írt felszólítása: „A világot ne hagyjuk úgy egészen, ahogy találtuk.” Az intézmény, amely előtt állunk, maradó munkája, a város fontos kulturális intézménye, de nem mellékesen dr. Palov József kiváló tanár volt, amelyet különböző iskolatípusok megszámlálhatatlan tanítványa bizonyít.

Mint ahogy az akkori tanári testület többi tagja is mestere volt a tanításnak, a nevelésnek. Emlékezzünk Hegedűs Andrásra! 3 évig osztályfőnökünk, majd igazgatónk, de főképpen magyartanárunk volt. Az ő álma egy gyermekeknek szóló irodalmi lap volt, melyet a tanárképző főigazgatójaként sikerült megvalósítania. A Kincskereső igényes irodalmi lap volt, olvasásra nevelte az általános iskolás korosztályt. Emlékezzünk Garai László tanár úrra, akit a negyedikben kettéosztott osztály főnökévé,

hetjük. Micsoda nagyszerű testület volt – szakmailag, emberileg – micsoda egyéniségek, s mi mennyire szerencsések, hogy tanítványaik lehettünk!

Megemlékezéseim során név szerint eddig nem szóltam tanárainkról, az ihletet az elem tett tabló adta. Végignézve a tanárok képeit, aztán a magunkét, a szavak, a mondatok áradatként kerültek tolam alá. S mikor magamat láttam az utolsó sorban Sztójka Juci és Bohus Kati között, meglevenedett képzős életünk sok mozzanata. Dsida Jenő írja a Tükör előtt c. versében: „Ha sejtlük, hogy nincs meszsze már a Rév // mely zöld homályban ringat // jó a máról levenni gondjainkat //s hajdani tisztább vizek felé pillantani.” S ezért jövünk az utóbbi időben 2-3 évenként Szarvasra. Emlékezni. Ilyenkor az emlékezet olyan évekre veti sugarát, amelyek kiemelkednek életünkből, 1950-54 négy esztendejére. Hogy kell-e az embernek az emlékezés? Úgy, ahogy a járás kell a lábnak. Anélkül elsorvad a test, mint a tudat emlékezés nélkül. Az emlékezés emberi, mondhatnánk maga a humánium. Különösen fontos a kollektív emlékezés! Ezért várjuk örömmel, izgalommal, türelmetlenül az osztálytalálkozókat.

Idén abban reménykedtünk, hogy többen leszünk, hiszen sikerült megtalálni régóta keresett osztálytársakat. Kahlil Gibran szerint: „Gazdag akinek szép emlékei vannak, boldog, aki szépen emlékezik.” Azonban mindig tartuk észben azt a bölcsességet is, hogy a múlt emlék, a jövő titok, a jelen ajándék. Kívánom, hogy még sokáig tudjunk élni ezzel az ajándékkal jó egészségben, szellemi frissességben, s legyen még jónéhány találkozásunk egymás öröme.

Mielőtt a koszorút elhelyeznénk Palov tanár úr emléktáblájánál, gondoljunk egy percig azokra, akik most nem lehetnek velünk!

Leszó Józsefné Igaz Jusztina
(Elhangzott az 54. évi osztálytalálkozón,
Szarvason, július 5-én.)

Flipi

A nagyfiúnak egy ideje már kellett flipilnie. Minden gondolatát próbálta elterelni a flipiről, de valahogy még a löncsféjú húshentesről, sőt, a kisvakond zsebes nacijáról is csak a flipi ugrott be neki. Nincs mese, valahol kéne egy jót flipilnie, mert ha nagyfiú léteire itt, mindenki szeme látára beflipil, lesz hírértéke a balesetnek, a nyakam teszsem rá. Tessék, még a csirkenyakról is a flipi jut eszébe. Nagyfiúkám, teperj egy olyan terepre, ahol nem szégyen flipilni! A nagyfiú sűrű elnézések közepette átvergődte magát a tömegen, míg végül egy tisztáshoz érkezett, a flipilés területe ez, érezték, amikor is egyenruhás alakok jelentek meg körülötte, kiszagolva, hogy itt bizony egy erőteljes flipilés készülődik. Az ellenőrök a Nagy Nemzetközi Flipiléskoordinációs Hivataltól jöttek, még igazolványuk is volt, amely feljogosította őket arra, hogy a világon bárhol dobhatnak egy flipit. Nem úgy a mi nagyfiúnk, aki már izzadt, annyira küszködött a flipijével, de előbb válaszolnia kellett az egyenruhás ellenőrök néhány kérdésére: vannak-e önnek flipiproblémái? Vagy: flipil-e ünnepnapokon, családi összejöveteleken? Illetve: flipilt-e már külföldön, s ha igen, milyen minőségben és mennyiségben? A nagyfiú egyenes, gyors válaszokat adott a kérdésekre, át is ment a flipiteszten, s az ellenőrök felkérték, flipiljen előttük, nem titok, hogy meg akartak győződni arról, alkalmaz-e a nagyfiú törvénytörtő eszközöket a flipilés végrehajtásához, történik-e közszeméremérsétség, illetve bármilyen visszaélés a flipivel kapcsolatban. A nagyfiú végül sikeres flipilést hajtott végre, majd megkönyömbüllten tért vissza a Szarvasi Szabadtéri Szegszuális Játékok színhelyére.

Hartay Csaba

SZARVAS ÉS VIDÉKE Önkormányzati Hetilap

Engedélyszám: HU ISSN 0238-1435
Megjelenik minden csütörtökön.

FELELŐS SZERKESZTŐ: TATAI LÁSZLÓ.
MUNKATÁRSAK: KESERŰ ZSUZSA,
DR. KUTAS FERENC
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM
KÜLDÜNK VISSZA.
POSTACÍM: 5541 Pf. 69.
TELEFON: 70/421-7245
EMAIL: szvid@szarvas.hu
KIADJA: SZARVAS VÁROS
ÖNKORMÁNYZATA
FELELŐS KIADÓ: DR. MELIS JÁNOS

977023814350308030